«Η επιτυχία της Ελλάδας να περιορίσει δραστικά το έλλειμμά της είναι μια κακή είδηση. Δείχνει πως η υποταγή των κρατών στα κελεύσματα των αγορών λειτουργεί» επισήμανε ο Γάλλος πολιτικός Λοράν Πενσόλ, που κάθε άλλο παρά ανήκει στην αριστερά, για να συμπληρώσει:
«Το φάρμακο που ήταν φαρμάκι, λειτούργησε».

Η αύξηση της ανεργίας, η μείωση της αγοραστικής δυνατότητας των πολιτών ήταν το άμεσο πρακτικό κόστος, ενώ η ανασφάλεια και ο φόβος είναι το μακροπρόθεσμο, ψυχικό.

Στην αντίπερα όχθη του Ατλαντικού η αγριότητα των αγορών εκφράζεται με πιο άμεσο τρόπο. Το δεύτερο τρίμηνο τρέχοντος έτους οι τράπεζες κατέσχεσαν περισσότερα από 270.00 σπίτια στέλνοντας αντίστοιχες οικογένειες στο δρόμο. Ο εφιάλτης θα συνεχισθεί, καθώς ένα στα 78 αμερικανικά νοικοκυριά, αδυνατώντας να εξοφλήσει τις δανειακές του υποχρεώσεις έχει ήδη λάβει ειδοποιητήριο κατάσχεσης.

Είναι η περίφημη έκρηξη της στεγαστικής φούσκας. Είναι το ευρύτερο οικονομικό περιβάλλον που θέτει τα αιχμηρά ερωτήματα για τον καπιταλισμό, το νεοφιλελευθερισμό, τις ελεύθερες αγορές αλλά ακόμα για τη συνενοχή των πολιτών και των ηγεσιών τους.

Κάποτε έλεγαν πως τράπεζα είναι ο οργανισμός που σου δανείζει μια ομπρέλα στην καλοκαιρία αλλά μόλις αρχίζει η βροχή, στη ζητά πίσω. Αν είναι έτσι να τεθεί και το ερώτημα του τι έπραξαν για αυτό, οι υπεύθυνες πολιτικές ηγεσίες, πως επιχείρησαν να προστατέψουν τόσο τον πλούτο των χωρών τους όσο και την κοινωνική ισορροπία και τι είδους αντίδραση προέβαλαν οι πολίτες οι οποίοι βούτηξαν αδίδακτοι στην τοξική καταναλωτική συμπεριφορά.